

GEORGE KATSIAFICAS

Κατά τη διάρκεια των γεγονότων της Γένοβας τον Ιούλη του 2001, η μεγάλης κυκλοφορίας καθημερινή ιταλική εφημερίδα Corriere della sera ανέφερε τον George Katsiaficas σαν τον θεωρητικό «πατέρα» του Μπλακ Μπλοκ, βασισμένη κυρίως στο βιβλίο του The Subversion of Politics, 1998, στο οποίο μελετά την ιστορία της αυτονομίας σε Ιταλία, Γερμανία, Ολλανδία και Δανία, και τον ζήτησε να απαντήσει σε μερικές ερωτήσεις. Δημοσιεύουμε εδώ τη συνέντευξη, την οποία αντήσαμε από τον δικτυακό τόπο eroseffect.com.

Αγαπητέ καθηγητή, ιδού οι ερωτήσεις μου. Χρειάζομαι επίσης κάποιες πληροφορίες για το βιογραφικό σου, όπως και για τις ακτιβιστικές σου ενασχολήσεις (διάβασα ότι ήσουν στο Σηάτλ, ξέρεις μέλη του Μπλακ Μπλοκ;). Σε τι πλαίσιο (ιδεολογικό, τρόπο ζωής, ηλικία, τάξη, παραδόσεις...) μπορεί το Μπλακ Μπλοκ να βρίσκει τα μέλη του; Γιατί αυτά είναι τόσα νέα; Εδώ στην Ιταλία, στη Γένοβα, τα περισσότερα ήταν 17-20 ετών. Στο άλλο τμήμα του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος υπάρχουν μεγαλύτερες ηλικίες. Πιστεύεις ότι το Μπλακ Μπλοκ μπορεί να ριζοσπαστικοποιηθεί ακόμη περισσότερο; Θέλω να πω, ότι μετά τη βία εναντίον των πολυεθνικών και της ατομικής ιδιοκτησίας, μέρος του κινήματος μπορεί να στραφεί σε τρομοκρατικές ενέργειες; Κατά τη διάρκεια των ταραχών σχεδόν αυθορμήτως συγκροτούνται ομάδες συγγένειας. Αλλά η άμεση δράση μοιάζει να έχει πίσω της ένα πραγματικό σχέδιο, που ξεκινά μήνες πριν τις συνόδους. Τι είδους οργάνωση έχει το παγκόσμιο αναρχικό κίνημα; Και ποιος είναι ο ρόλος των νέων τεχνολογιών όπως το Ίντερνετ; Ο John Zerzan αναφέρεται σαν ο ιδεολόγος του Μπλακ Μπλοκ. Ποιοι είναι οι στοχαστές του κινήματος; Ξέρεις αν μηδενιστές όπως ο Νίτσε ή ο Ντοστογιέφσκι επηρεάζουν το κίνημα; Οι τακτικές του Μπλακ Μπλοκ μου φαίνονται σαν μια μορφή μεταμοντέρνου αντάρτικου. Ίσως αυτός είναι ο λόγος που η αστυνομία δυσκολεύεται τόσο να το αντιμετωπίσει. Και τι θα κάνει στο μέλλον; Το Μπλακ Μπλοκ (από την εμφάνισή του στο προσκήνιο των ΗΠΑ το 1988) είναι ήδη 13 ετών. Είναι μια τακτική που θα κρατήσει; Θέλω να πω ότι στον XXI αιώνα, ο μοναδικός τρόπος διαμαρτυρίας είναι οι αστακές ταραχές; Ποια είναι η πολιτική βάση του κινήματος; Μπορεί κάποιες μηδενιστικές θέσεις να τις εγκολπώνονται και ακροδεξιοί. Στους δρόμους της Γένοβας, υπήρχαν επίσης δεξιοί εξτρεμιστές. Υπήρξαν συγκρούσεις μεταξύ τους; Έχεις κάποια ιδέα για τον αριθμό του Μπλακ Μπλοκ παγκοσμίως; Ξέρεις ποιοι είναι οι πιο σκληροί (Έλληνες, Βάσκοι, Γερμανοί...);

Χαιρετώ, Davide

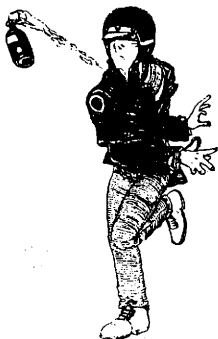
Αγαπητέ Davide

Ιδού οι απαντήσεις στα ερωτήματά σου.

Το Μπλακ Μπλοκ αντιπροσωπεύει την πλήρη άρνηση του υπάρχοντος. Το διεθνές δίκτυο σφυρηλατήθηκε στο αμόνι της δράσης στους δρόμους και οι αντιπαραθέσεις του είναι οι σπόροι μιας εναλλακτικής πρότασης απέναντι στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση.

Δεν είναι όλα τα μέλη του Μπλακ Μπλοκ νέοι. Το ότι τόσο πολλοί νέοι εμπλέκονται σήμερα, δείχνει την ευκινησία του κινήματος, την ικανότητά του να ανανεώνεται από γενιά σε γενιά. Η παράδοση των μαχητικών αντιπαραθέσεων στους δρόμους ταυτοχρόνως με μεγάλες, ειρηνικές διαδηλώσεις, μπορεί να αναχθεί τουλάχιστον στο αντιπολεμικό κίνημα των ΗΠΑ τη δεκαετία του '60. Κάποιοι βετεράνοι των κινήματων του '60 συμμετέχουν σήμερα στις δραστηριότητες του Μπλακ Μπλοκ. Σε πολλές φτωχές χώρες, οι μαχητικές αντιπαγκοσμιοποιητικές διαμαρτυρίες τις δεκαετίες του '70 και του '80 αναζωπύρωσαν τη φλόγα της ολικής αντίθεσης στο υπάρχον σύστημα. Αναφέρονται πιο συγκεκριμένα στη Βενεζουέλα το 1989, όταν τουλάχιστον 300 άνθρωποι σκοτώθηκαν από τον στρατό και την αστυνομία. Το ότι τόσο πολλοί άνθρωποι παντού στον κόσμο αντιτίθενται στους θεσμούς του παγκοσμιοποιημένου κεφαλαίου, σημαίνει ότι στις μαζικές κινητοποιήσεις συμμετέχουν πολλοί τύποι ανθρώπων. Το Μπλακ Μπλοκ είναι η αιχμή του δόρατος που στοχεύει στην καρδιά των λίγων εκατοντάδων εταιρειών οι οποίες ελέγχουν τις παραγωγικές δυνάμεις της ύπαρξής μας, μετατρέποντάς τις σε εργαλεία κερδοφορίας και άσκοπης καταστροφής, αντί να συνιστούν μέσα για την ανάπτυξη των ανθρώπων και να συμβάλλουν στην ομορφιά της δημιουργικότητάς τους. Το Μπλακ Μπλοκ μισεί την ασχήμια της παγκοσμιοποιημένης κουλτούρας της καπιταλιστικής εμπορευματοποίησης, γιατί αυτή σημαίνει αρρώστειες, φτώχεια και θάνατο για εκατομμύρια ανθρώπους στην περιφέρεια του παγκόσμιου συστήματος. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, 40000 παιδιά κάτω των πέντε ετών πεθαίνουν καθημερινά από αιτίες που θα μπορούσαν να εξαλειφθούν. Το Μπλακ Μπλοκ αρνείται να είναι οι «καλοί γερμανοί» μπροστά σ' αυτό το σύγχρονο ολοκαύτωμα.

Ελπίζω το κίνημα να είναι αρκετά ευφύες και να μη στραφεί σε τρομοκρατικές δραστηριότητες. Έχουμε δει επανειλημμένως την αποτυχία αυτής της τακτικής και στρατηγικής, κυρίως στην Ιτα-

λία τη δεκαετία του '70. Ο συνειδητός αυθορμητισμός του Μπλακ Μπλοκ βασίζεται στη λαϊκή συμμετοχή και στο να κατεβαίνει ο κόσμος στους δρόμους, όχι στις ένοπλες ενέργειες μιας χούφτας ανθρώπων. Η κτηνωδία της αστυνομίας στη Γένοβα είναι η προσπάθεια εκ μέρους του κράτους να αρνηθεί την ελευθερία συγκέντρωσης και διαμαρτυρίας των ανθρώπων, θέλοντας να τους εξαγκαλάσει να περάσουν στην παρανομία.

Το Μπλακ Μπλοκ δεν είναι εντελώς αναρχικό. Το Μπλακ Μπλοκ της βόρειας Ευρώπης στη δεκαετία του '80 περιελάμβανε ελάχιστους αναρχικούς. Η αυτονομία και ο αναρχισμός έχουν σήμερα το ίδιο σύμβολο –το Α σε κύκλο–, αλλά η εξομοίωσή τους προκαλεί παρανοήσεις για τη φύση του κινήματος. Μετά την πτώση του κομμουνισμού, ο αναρχισμός είναι μια ιδεολογία που μπορεί εύκολα να χρησιμεύσει σε πολλούς προκειμένου να κατανοήσουν τον κόσμο και να εξηγήσουν τις επιθυμίες τους. Άλλοι προτιμούν να σκέφτονται πιο αυτόνομα και να επεξεργάζονται φρέσκιες ιδέες, τακτικές, στρατηγική –και το πιο σημαντικό– επιθυμίες. Αφότου οι ριζοσπάστες σήμερα, σε μεγάλο βαθμό δεν έχουν πρόσβαση στα μεγάλα ΜΜΕ, το Ίντερνετ αποδείχτηκε πολύτιμο στις κινητοποιήσεις και στην πληροφόρηση. Καθώς η ικανότητα του δικτύου να χειρίζεται μεγάλες ποσότητες δεδομένων αυξάνεται, θα εμφανιστούν και μικροί τηλεοπτικοί σταθμοί. Η ποικιλία και ο πολλαπλασιασμός των δικτυακών τόπων και της επικοινωνίας μέσω του Ίντερνετ, συμβάλλει στην έλλειψη συγκεντροποίησης και ομοιομορφίας του κινήματος, κάτι που πολλοί άνθρωποι το ταυτίζουν με τον αναρχισμό. Ο αυθόρμητος σχηματισμός ομάδων συγγένειας στους δρόμους, η κοινή συνέντευξη ακτιβιστών από πολλές γλωσσικές ομάδες και κουλτούρες, η διαμόρφωση μιας νέας ταυτότητας (το Μπλακ Μπλοκ) δεν είναι παρά μια από τις ενδείξεις του σημαντικού ρόλου της μαχητικής δράσης στους δρόμους για τη δημιουργία των κοινωνικών κινήματων.

Υπάρχουν πολλά άτομα και ομάδες που επηρέασαν το Μπλακ Μπλοκ. Σε σχέση μ' αυτό το πιο σημαντικό πρόσωπο είναι ο υποδιοικητής Μάρκος, ο οποίος επίσης φορά τη μαύρη κουκούλα που φορούν και τα μέλη του Μπλακ Μπλοκ. Πράξη, όχι λόγια, το σύνθημα που τα λέει όλα για το Μπλακ Μπλοκ.

Το Μπλακ Μπλοκ είναι το σμήνος των κουνουπιών που επιτίθενται σ' έναν ελέφαντα. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να προσπαθήσουν να κάνουν κάτι για την παγκόσμια φτώχεια, τον милитарισμό, τον ρατσισμό που ενδημεί σήμερα στην κοινωνία, αντί να προστατεύουν τα προνόμια και την ισχύ.

Η μαχητική αντιπαράθεση στο δρόμο είναι το αμόνι της ψυχικής επανεπεξεργασίας αναγκών και επιθυμιών. Είναι ένα θέατρο της πραγματικότητας. Μετά τη Γένοβα, ένα μέλος του Μπλακ Μπλοκ μου είπε ότι «αυτές οι λίγες μέρες με άλλαξαν περισσότερο απ' ό,τι όλες οι άλλες συναντήσεις των προηγούμενων χρόνων». Ένα άλλο άτομο την αποκάλεσε «την πιο σημαντική εμπειρία» της ζωής της. Αν δεχτούμε ότι η καταναλωτική κουλτούρα είναι μια μορφή αποικιοποίησης, τότε η καταστροφή από το Μπλακ Μπλοκ των Μακντόναλντς, της Nike, τραπεζών κ.ο.κ., είναι μια συγκεκριμένη αποαποικιοποίηση, μια απελευθέρωση χώρου από τον εταιρικό έλεγχο και μια δημιουργία αυτόνομων ζωνών μη ελεγχόμενων από την αστυνομία. Όπως είχε ανακαλύψει καιρό πριν ο Fanon, η βία παίζει ουσιαστικό ρόλο στα αντιαποικιακά κινήματα. Η ελεγχόμενη βία του Μπλακ Μπλοκ δεν έχει να κάνει μόνο με μια ψυχική επανεπεξεργασία των ατόμων στους δρόμους, αλλά ξαναφέρει στη μνήμη το 1968 και άλλες στιγμές ολικής αντιπαράθεσης με το σύστημα –αφορά πλευρές των ανθρώπων επιθυμιών που καταπιέζονται από δεκαετίες απονεκρωμένου καταναλωτισμού και εξουθενωτικών ανέσεων. Σήμερα η σε αυξανόμενο βαθμό αμφισβήτηση της λογικής του υπάρχοντος παγκόσμιου συστήματος, οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στις σπίθες των μαχητικών αντιπαράθεσεων.

Το Μπλακ Μπλοκ διαφέρει απέραντα από τη δεξιά, κυρίως σε σχέση με το θεμελιώδες ζήτημα του ρατσισμού. Στη Γερμανία στις αρχές της δεκαετίας του '90, μόνοι οι άνθρωποι του Μπλακ Μπλοκ αντιπάλεψαν τη δεξιά προκειμένου να σώσουν εκατοντάδες μεταναστών που δέχονταν τις επιθέσεις νεοαζί στο Χόσθερντε (1991) και στο Ροστόκ (1992).

Όσον αφορά τους αριθμούς, αυτοί που μιλούν δεν ξέρουν, κι αυτοί που ξέρουν δεν μιλούν. Το Μπλακ Μπλοκ είναι ένα διεθνές φαινόμενο που αποκρυσταλλώθηκε μετά από δεκαετίες εμπειριών. Ως εναλλακτική πρόταση απέναντι στον κοινοβουλευτισμό και την επιλογή του αντάρτικου, η σημασία του είναι ζωτική για εκείνους που αντιτίθενται στη σαπίλα του υπάρχοντος παγκόσμιου συστήματος.

Δεν ξέρω τίποτα για το Μπλακ Μπλοκ στην Ιταλία.●

